

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3148/2020
19.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранке Дражић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Динић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, Окружни затвор ..., коју заступа Државно правобранилаштво, ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 979/20 од 22.05.2020. године, у седници већа одржаној 19.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 979/20 од 22.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 185/17 од 26.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд утврди да је тужиља, запослена код тужене на радном месту медицинска сестра при Служби за здравствену заштиту, претрпела и још увек трпи злостављање на раду код послодавца – тужене и то од стране руководиоца ББ управнице и лекара др ВВ на тај начин што су онемогућили тужиљи да извршава своје радне обавезе и задатке, одузевши јој средства за рад, сто и столицу, налажући осталим запосленима да избегавају контакт са тужиљом, терајући је да ради послове који нису у њеном опису радних задатака и дужности, покрећући низ неоснованих дисциплинских и кривичних поступака против тужиље, а на крају неовлашћеним наређивањем употребе физичке силе и физички одстранили тужиљу из просторија послодавца. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да ББ управници Окружног затвора у ... и лекару др ВВ забрани вршење понашања описаних претходним ставом а које представља злостављање на раду што је тужена дужна признати и обезбедити извршење наведене забране за убудуће, у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд нареди туженој објављивање ове пресуде у јавним гласилима, на трошак тужене. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 192.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 979/20 од 22.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) - у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/10), спор између запосленог и послодавца због злостављања на раду и у вези са радом јесте радни спор. Ставом 5. овог члана прописано је да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Будући да се у конкретном случају ради о спору због злостављања на раду, из наведених законских одредаба произлази да ревизија није дозвољена, јер се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић